

Nr 24.

Ankom till riksdagens kansli den 15 april 1921 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets memorial, i anledning av kamrarnas skiljaktiga beslut rörande utskottets betänkande nr 13, i anledning av väckt motion om utredning rörande brännvinsförsäljningsbolagens befriande från kommunal skattskyldighet för inkomst.

Närvarande: herrar Röing, frih. Fleming*, Antonsson, Sandler*, Wijk, Gustaf Nilsson, Åhlmans Olof Olsson, Rosén, Eriksson i Grängesberg, Jonsson i Hökhult, Olsson i Kullenbergstorp, Olsson i Ramsta, Rune*, Johansson i Sölvedal*, A. Björkman, Sköld, Kant*, Uddenberg, Lövgren i Nyborg och Brännström.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

I betänkande nr 13, i anledning av en inom första kammaren av herr Carl Gustaf Ekman m. fl. väckt motion, nr 138, om utredning rörande brännvinsförsäljningsbolagens befriande från kommunal skattskyldighet för inkomst, hade bevillningsutskottet hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville i samband med den blivande utredningen av kommunalskattefrågan i dess helhet låta verkställa undersökning angående möjligheten att från kommunal skattskyldighet för inkomst befria bolag, som enligt bestämmelserna i 17, 18 och 19 §§ i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker uteslutande hade till ändamål att idka handel med rusdrycker, samt för riksdagen framlägga det förslag, som kunde av undersökningen förledas.

Vid betänkandet fanns fogad, bland annat, en reservation av herr Sandler m. fl., vilka yrkat, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning och snarast möjligt framlägga förslag om att bolag, som enligt bestämmelserna i 17, 18

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 7 saml. 20 häft. (Nr 24.) 1

och 19 §§ i kungl. förordningen av den 14 juni 1917 uteslutande hade till ändamål att idka handel med rusdrycker, måtte befrias från kommunal skattskyldighet.

Enligt utskottet tillhandakomma protokollsutdrag hava kamrarna vid behandlingen av nämnda betänkande fattat skiljaktiga beslut, i det att första kammaren bifallit utskottets hemställan, men andra kammaren bifallit den av herr Sandler m. fl. avgivna, vid betänkandet fogade reservationen.

Utskottet.

Mellan kamrarnas sålunda fattade beslut föreligga olikheter huvudsakligen i två hänseenden. Dels har första kammaren uttalat, att den ifrågasatta undersökningen borde företagas i samband med utredningen av kommunalskattefrågan i dess helhet, under det att andra kammaren, då den velat hava förslag i ämnet framlagt »snarast möjligt», därmed även uttryckt, att den önskat en fristående utredning i här ifrågavarande ämne. Dels har andra kammaren principiellt fattat ståndpunkt i frågan och begärt, att efter utredning förslag måtte framläggas om att bolagen erhöles befrielse från kommunal skattskyldighet, under det att första kammaren, då den velat att undersökningen skulle gälla »möjligheten» att befria bolagen från ifrågavarande skattskyldighet, därmed givit uttryck åt uppfattningen, att frågan borde utredas, innan riksdagen bunde sig genom något principiellt uttalande.

Bevillningsutskottet har nu att, jämlikt § 63 riksdagsordningen, söka att sammanjämka de olika meningarna.

Den lämnade redogörelsen för de huvudsakliga skiljaktigheterna giver vid handen, att dessa äro ganska väsentliga. Då kamrarna emellertid varit ense om att begära utredning i det ämne, som i motionen beröres, samt framläggande av det förslag, som kunde av utredningen föranledas, så torde sammanjämkning kunna vinnas genom en sådan avfattning av en framställning härom, som icke upptager någon av de delar av kamrarnas olika beslut, i vilka enligt vad ovan påvisats skiljaktigheter föreligga. I enlighet härmed skulle första kammaren avstå från att påyrka undersökningens företagande i samband med utredningen av kommunalbeskattningsfrågan, mot det att andra kammaren frånträdde den mening, som funnit uttryck i anhållan, att utredningen måtte verkställas »snarast möjligt». Vidare skulle andra kammaren frångå sin uttryckliga begäran om förslag, som innefattade bolagens befrielse från ifrågavarande skattskyldighet, mot det att första kammaren icke vidhölle betonandet av att »möjligheten» av förslagets genomförande borde undersökas.

En olikhet mellan de båda besluten, som sannolikt icke varit avsedd att bilda någon skillnad i sak, föreligger däruti, att den ifrågasatta utredningen äsyftar enligt första kammarens beslut bolagens befrielse från »kommunal skattskyldighet för inkomst» men enligt andra kammarens beslut befrielse från »kommunal skattskyldighet». Anledningen varför begränsningen till skattskyldighet för inkomst intagits i det förslag, som vunnit första kammarens bifall, har, såsom i utskottets betänkande antytts, varit den, att utskottet uppfattat motionens syfte vara, i likhet med 1916 års motioner i ämnet, på angivna sätt begränsat. I själva verket torde båda kamrarna hava avsett endast inkomst av bolagens rusdrycksförsäljningsrörelse. Med den avfattning, som utskottet i överensstämmelse med vad ovan uttalats går att föreslå, torde det icke vara erforderligt att i skrivelsen uttryckligt angiva, att endast sådan inkomst avses.

I anslutning till vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen, vardera kammaren med ändring av sitt med anledning av utskottets betänkande nr 13 fattade beslut, måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa utredning av frågan, i vilken utsträckning och under vilka former bolag, som enligt bestämmelserna i 17, 18 och 19 §§ i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker uteslutande hava till ändamål att idka handel med rusdrycker, må kunna befrias från kommunal skattskyldighet, samt för riksdagen förlägga det förslag, som kan av utredningen föranledas.

Stockholm den 15 april 1924.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Reservationer:

av herrar friherre *Fleming* och *Antonsson*; samt

av herr *Kant*, som ansett, att utskottet bort finna, att kamrarnas beslut i föreliggande fråga varit av den olika innebörd, att de skiljaktiga meningarna icke kunnat sammanjämkas, samt att utskottet fördenskull bort för riksdagen anmäla, att frågan, enligt utskottets mening, för denna riksdag förfallit.
